

ПРОТОКОЛ

№ 2

гр. Бургас, 18.01.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Събина Н. Христова Диамандиева

Членове: Калина Ст. Пенева

Кремена Ил. Лазарова

при участието на секретаря Елена П. Георгиева

Сложи за разглеждане докладваното от Събина Н. Христова Диамандиева

Въззивно гражданско дело № 20222000500411 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:20 часа се явиха:

Въззивникът „ПОБЕДА“ АД, редовно призовани, се представлява от пълномощник **адв. Р. К. от АК - Бургас**.

Въззиваемите Е. И. Д. и А. Е. Ч., редовно призовани, не се явяват. За двамата се явява **адв. А. Д. от САК**, преупълномощена от адв. В. Г. от САК.

По хода на делото:

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Д.: Да се даде ход на делото.

Съдът като взе предвид, че няма процесуални пречки за даване ход на делото

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО и го ДОКЛАДВА съгласно доклада изготвен с определение № 495/21.11.2022 г., с което е приета за допустима въззивната жалба на „ПОБЕДА“ АД, чрез пълномощника адв. К., против решение № 260239/05.08.2022 г. по гр.д. № 2904/2021 г. по описа на БОС и

делото е внесено за разглеждане в днешно съдебно заседание. С определенията са оставени без уважение направените във въззивната жалба доказателствени искания.

АДВ. К.: Поддържам жалбата. Нямам възражения по доклада. Представил съм писмено доказателство с отделна молба, поддържам и искането си за допускане на това доказателство. Представям списък на разносните, с приложен договор за правна помощ и с препис за другата страна.

АДВ. Д.: Представям пълномощно, с което колегата адв. В. Г. ме преупълномощава да представлявам и неговия доверител А. Ч. в настоящото производство. Моля да го приемете и да признаете представителната ми власт.

Оспорвам въззивната жалба. Нямам възражения по доклада. Поддържам твърденията в отговора на въззивната жалба и Ви моля да потвърдите решението на Бургаския окръжен съд като правилно и законосъобразно. Не съм запозната с доказателството, което колегата е представил. Представям 2 бр. списък на разносните, с приложени към тях разписки.

Съдът ДОКЛАДВА постъпила от 16.01.2023 г. молба от адв. К., придружена с писмени доказателства за новонастъпили обстоятелства - платежно нареждане за заплащане на 3500 лева дължима от Е. Д. сума за адвокатско възнаграждение по гр.д. № 222/2022 г и второто доказателство е протокол от проведено на 21.09.2022 г. заседание по същото дело – гр.д. № 222/2022 г. и се иска приемането на тези две доказателства в настоящото производство.

АДВ. К.: Релевантността аз съм я обяснил в молбата и я поддържам в това отношение, че безспорно е налице знание от страна на преобретателя – третото лице. Именно близките отношения са индиция за това знание, доколкото дължимата от Е. Д. сума, е заплатена от майката на прехвърлителя А. Ч., който е страна по настоящото производство, а по другото не е.

АДВ. Д.: Уважаеми апелативни съдии, според мен, не беше убедителна обосновката на колегата. Считаю, че не са относими тези писмени доказателства към предмета на настоящото дело. Освен това мисля, че е служебно известно на съда, доколкото виждам, че и същият съдия-докладчик се произнесе и по гр.д. № 222/2022 г., т.е. субективно съдът ще вземе под

внимание всички известни му факти, независимо дали са в кориците на делото.

Считам, че щом все пак производствата протичат като две отделни такива, не протекоха ведно както беше първоначалният замисъл и на процесуалният представител на „Победа“ АД, защото той предяви насрещен иск, все пак преценката и на първоинстанционния съд и на апелативния, който продължи производството като отделно дело, в крайна сметка дължим уважение към тях и дължим да продължим това производство като отделно такова по фактическия състав за „Победа“ АД в насрещния иск.

Считам наистина, че представените доказателства са неотнормими и ако ще се доказват факти по настоящото дело, преклузиите изтекоха в първоинстанционното производство. Поисканите с въззивната жалба доказателствата не бяха уважени от съда, понеже не са налице предпоставките по чл. 266 от ГПК, така че се противопоставям да бъдат приети настоящите, тъй като въпреки че са със скорошна дата, те не касаят пряко предмета на дело. Не оспорваме, че са нововъзникнали, оспорваме тяхната доказателствена стойност за настоящото дело.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

След съвещание, съдът като съобрази обстоятелството, че качеството - нововъзникнало доказателство не се оспорва от страните, а и е надлежно установено предвид тяхното датиране, намира, че същите следва да бъдат приети. Що се отнася до възражението относно доказателствената им същност и стойност, този въпрос ще залегне в съображенията към настоящото решение.

Ето защо, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените с молбата на адв. К. – копие от платежно нареждане и копие от протокол от съдебно заседание по гр. д. № 222/2022 г. на Апелативен съд – Бургас.

АДВ. К.: Аз имам едно процесуално искане. Считам, че са налице предпоставките за спиране на настоящото производство до влизане в сила на решение по в.гр.д. № 222/2022 г. по описа на БАС, което е образувано пред първата инстанция под № 863/2020 г. по описа на Окръжен съд – Бургас. В това първоначално дело е налице заявление за собственост от страна на Е. Д., която е страна и по настоящото производство, като основните аргументи в

тази връзка и спорният по делото въпрос е, дали наложената предходна възбрана е противопоставима на кредитора „Победа“ АД. В този смисъл и ако в това производство се установи, че тази възбрана е противопоставима, то сделката - предмет на настоящия процес, няма да има правно действие спрямо „Победа“ АД, поради което настоящият процес ще стане безпредметен на практика. То и така е заявен искът като насрещен под формата на евентуалност, преди да бъде отделен в друго производство.

АДВ. Д.: Аз бих помолила колегата да уточни за коя възбрана става въпрос и да я индивидуализира.

На първо място, нямаше евентуалност в искането. Т.е., насрещният иск е предявен директно, с искане съдът да се произнесе като постанови нищожност на сделката, поради нарушение на чл. 452 от ГПК. Самият петитум на „Победа“ АД не съдържа искане за произнасяне по Павлов иск, но първоинстанционният съд така го е квалифицирал. Това не мога да го коментирам, т.е. коментирала съм в писмени бележки. Решението на първоинстанционния съд е в наша полза, така че не мога да го критикувам. Но искането на „Победа“ АД е да се разгледа налице ли е хипотезата на чл. 452 или не, евентуално.

Съдът както съобрази обстоятелството, че изложеното днес в съдебно заседание устно изложение на факти и обстоятелства, за които към настоящия момент не се представят доказателства, съдържа искане за спиране, поради наличие на основание на преюдициалност по отношение на друго висящо в този съд дело, не може да бъде разгледан по този начин, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ в настоящото съдебно заседание искането за спиране на производството, като указва на страната за възможността ѝ при процесуална изрядност, с приложени доказателства, да поднови молбата си по всяко едно положение на делото.

ПРИКЛЮЧВА събиране на доказателствата.

ДАВА ДУМАТА на страните по същество.

АДВ. К.: Уважаеми апелативни съдии, от името на представляваното от мен дружество, ще моля да постановите решение, с

което да отмените обжалвания първоинстанционен съдебен акт и постановите нов по съществото на спора, с който да уважите така заявения иск с правно основание по чл. 135 от ЗЗД. В тази връзка, моля да съобразите всички изложени доводи във въззивната жалба. Моля за присъждане на разноските и пред двете съдебни инстанции по представения списък на разноските.

АДВ. Д.: Уважаеми апелативни съдии, аз Ви моля да потвърдите първоинстанционното решение, като правилно и законосъобразно. Моля Ви да отхвърлите въззивната жалба на „Победа“ АД и да присъдите на доверителите ми сторените от тях разноски, за което представих списък по чл. 80 ГПК.

Ако ми позволите, няколко думи въпреки подробния отговор на въззивната жалба. Искам да подчертая само няколко съществени момента в нашата теза. Нека първо да уведомя уважаемия съд, че на два пъти от името на доверителя си Е. Д., предложих на колегата възможност да сключим споразумение и да прекратим съдебното производство и по двата иска. Отговорът на колегата, ако ми разрешите, беше - има прекалено тежка емоционална натовареност от страна на „Победа“ АД към А. Ч.

Уважаеми съдии, А. Ч. е роден през *** г. Делото, по което „Победа“ АД твърди, че са кредитор на А. Ч., е за претърпени вреди от неоснователно обогатяване в полза на Ч. и другите наследници на крупния индустриалец А. Ч., за това, че са ползвали без правно основание един недвижим имот, част от огромните земи на „Победа“ АД в момента, на площ от 12 000 кв/м, върху които са изградени 38 промишлени сгради, повечето от тях самосрутени, за което са налице и данни по делото, но няма значение. Решението на Софийски апелативен съд, което е факт в правната реалност, е, че А. Ч. и останалите наследници дължат обезщетение на „Победа“ АД за това, че през периода 2004 г. до 2009 г., са ползвали този индустриален имот със срутващите се сгради и железопътната линия също ръждавала и неизползваема към момента, за този период – 5 години, от 2004 г. до 2009 г. 2004 г. А. Ч. е бил на *** години. През 2009 г. умира баща му. През 2011 г. той заминава за Англия и работи там, създал е и дете, българче. Искам да кажа, че чувство, субективно усещане за дълг в А. Ч. нито аз не мога да разбера, нито надявам се нормален човек може да си представи, че може да възникне едно чувство, че ти дължиш нещо на едно огромно индустриално предприятие. Искам да кажа, че решението на окръжния съд, чийто диспозитив е в наша полза, докато го четях, почти се убедих, че съдът е приел доводите на „Победа“ АД, че е налице фактическият състав по чл. 135 от ЗЗД. Аз твърдя, че не е въпреки всичко, защото А. Ч. не е могъл да стане длъжник на „Победа“ АД въпреки всички документи и факти в тази насока, просто защото субективно той не го усеща това, нито пък е посетил да ви кажа и един-единствен път двора на „Победа“ АД, с тези 12 000 кв/м, част от всичките 36 декара, върху които се разполага „Победа“ АД. Толкова за субективното.

За това, дали към 27.01.2015 г. Е. Д. е знаела пък, че А. дължи нещо на „Победа“ АД, е абсурд. Към онзи момент те нито са живели заедно, нито са били толкова близки, нито пък А. е имал това усещане, за да сподели, че дължи нещо, че би дължал нещо на „Победа“ АД, че срещу него се водят дела.

Нещо друго, в решението, което, пак Ви казвам, в мотивационната му част е като че ли съдът възприема доводите на „Победа“ АД, е отбелязано, че има вписана възбрана върху целия недвижим имот на 17.03.2011 г. Това е може би явна фактическа грешка и аз ще помоля и настоящия съд да коригира това, тъй като не е вярно. Видно от справките от Имотния регистър, представени още към насрещния иск на „Победа“ АД, че на 17.03.2011 г. е вписана възбрана върху друг индустриален имот, не и върху тази къща. Факт е, че възбрана върху 1/8 идеална част от процесния имот - къщата и дворното място на ул. „****“ № ***, по партидата на А. Ч. като син на Е. Ч. не е вписвана, такава възбрана не съществува. Тоест, към 27.01.2015 г. нито А. е бил длъжник на „Победа“ АД, защото съдебното решение излиза през март 2015 г., изпълнителният лист е от 13.03.2015 г. Възбрана не е вписана нито през 2009 г., нито през 2011 г., не е налична възбрана, а тази през 2009 г. вече обсъждахме на дълго и на широко, че е предприето процесуално действие срещу несъществуващ правен субект, срещу починал човек, не може да ангажира А.. Та към 27.01.2015 г., датата на процесната сделка, А. Е. Ч. е прехвърлил собствената си 1/8 идеална част от къщата и дворното място, съвсем чиста, без възбрани и без чувството, че дължи каквото и да било на „Победа“ АД, на Е. Д., по простата причина, че е бил в тежко здравословно състояние. Но, това е негов проблем и не смятам, че следва да се обсъжда, за това и не сме го писали никъде.

Ето защо считам, че не са налице и предпоставките да би бил уважен иск по чл. 135, дори и да не бе изтекла погасителната давност. Факт е обаче, че постановлението за прехвърляне на 1/8 идеална част от недвижимия имот, бивша собственост на А. Ч., за възлагане на „Победа“, е с дата 16.11.2015 г. Искът на „Победа“ АД е подаден през декември месец 2020 г., Тоест, погасителната давност за правото на защита на „Победа“ АД, е изтекло през януари 2020 г. и през целия този период не е предприето нито едно от действията на чл. 116 от ЗЗД, за да може да се приеме, че е била прекъсната тази погасителна давност.

Вписването в Имотния регистър има своето оповестително действие спрямо всички правни субекти, независимо дали те проверяват в Имотния регистър или не. А това, че частният съдебен изпълнител не е направил проверка или самият кредитор „Победа“ АД, поискал възлагането в края на 2015 г., не се поинтересувал дали тази част от имота е бил собствен на длъжника или не, това вече е въпрос, който нас не ни засяга, но е факт, че „Победа“ АД е получила точно толкова права, колкото е имал А. Ч. към ноември 2015 г., а той не е имал право на собственост върху процесния имот

към тази дата. Искам да кажа, че погасителната давност е изтекла през 2020 г. През януари 2020 г. не са предприети каквито и да било правни действия от кредитора през това време и това правопогасява правоизключващо възражение, е уважено от окръжния съд и Ви моля да потвърдите решението на Окръжен съд – Бургас. Моля Ви да ни присъдите сторените по делото разноси, за което приложих списък с разписки.

Съдът счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе с решение в срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание.

Заседанието приключи в 11.10 часа.

Председател: _____

Секретар: _____